

POKROK ZAPADU.

Tiskárna: 1211 Jiřího 1884 ulice, Telefon 6. 1008.

Vychází každou středu.

Vydává Tiskopisné Druženstvo.

Hlavní redaktor: JAN HOBIČEK

PREPLATEK

Pro Společný Měsíc z Kanaadu občas 22 Kč...

DO ČINA

Společný Měsíc z Kanaadu občas 22 Kč...

ZÁPLAT KONEC

Společný Měsíc z Kanaadu občas 22 Kč...

ONLÍSKY

Společný Měsíc z Kanaadu občas 22 Kč...

DRUŽSTVO

POKROK ZÁPADU Omaha, Neb.

Omaha, dne 18. dubna '94

KDE JSOU TY DOBY, KDY SE STÁT HOBOVILI SE, že jsou nejlepší zemí pro dělníka...

A PAK, ŽE NEMAJÍ V KANSASU prohibici. V den volební veškeré hostince měly zavřeno...

ST. LOUISKÝ SYNDIKÁT KOUPIŤ VÝSTAVNÍ BUDOVMY v Chicagu. Ředle toho St. Louis dostane z výstavy...

TEĎ NÁM JŽ STÁTNICI A FINANČNÍCI evropské nezávidí. Za demokratické správy přidělává vláda...

SE VĚCH STRAN TÁHNOU "ARMÁDY" nezaměstnaných na demokratický kongres do Washingtonu.

SKORO ČTRNÁCT MILIONŮ DLUHU národního více za března, než před měsícem. — to je "vymoženost" demokratické vlády.

POČETNÍ HÁDANKA: KDYŽ TAMANISTSKÝ kandidát pro poslanecký v kongresu musí Tammany zaplatit \$10,000...

POSLANEC O'NEILL ZE ST. LOUISU, který nebyl zvolen, ale svými demokratickými kolegy nespravedlivě...

KDEŽTO NAŠI POTŘEBŠTĚNÍ POPULISTI usilují o znehodnocení naší měny, San Domingo, které mělo měnu stříbrnou...

DAVID HILL NEDOSTANE SE DO republikánské strany ani plátcem Tammany, s demokraty jest hotov.

O PŘÍČINÁCH PORÁŽKY DEMOKRATŮ na všech stranách soustředím, časopis N. Y. World, že savnilo je "neokřivost strany, která nemůl jak se zdá činit vše jiného, než nesvářet se a vyhýbat jednání.

V PULLMANSKÉ SNĚMOVNĚ STÁTU New Yorku bylo 109 proti 3 hlasem přijato usnesení, kterým vzkávaji se díky sen. Hillovi za mistrně pokárání zahraniční politiky nynější vlády.

V CHICAGU VYKRYVALY SE NĚTOVI co jim naši Čechy. Tém však jest hoj, povábimeli, že vyta tam po božnost k svatému Josefu a připojení modlitbami k hl. paně Marii proti moru za přeték.

DLE VÝKAZU CENAU VZROSTL POČET obyvatelstva v desetiletí 1880—1890 o 25 procent, ale počet dělnictva o 74 procent, počet průmyslových závodů o 40 procent...

REPUBLIKÁNSKÁ LAVINA VZRŮSTÁ. Při volbách městských min. týden v New Jersey šlo vše opět šmahem republikánsky.

SOBĚTVÍ SE KRUTĚ MSTÍ NA LOUISIANĚ. Za zákona McKinleyho zřetel tam průmysl cukerný znamenitě, ale Louisiana přece inula s tělem i duší k demokratům.

DOJISTA SOCIÁLNÍ OTÁZKA DNES stojí v popředí; ale ve skutečnosti tomu vždy tak bylo a bude, jen že v různých dobách tato spleť otázka řeší se způsobem různým a že v různých dobách různé její stránky více se vnućují obecné pozornosti.

OBECEKSTVO NAŠE JIŽ NESPOKOJI se jako před lety zánavou jakoukoliv, alebrž přeje si požitku, jakéž dostane se mu po případě v cizích kruzích za tutěž cenu, jakouž požadují naši výbory pořádající.

gu spojili se ochotníci a hrací společnosti Lovdykové, aby obecenstvu poskytlí společnou snahu a při to nejvíc. I toť důkaz jen potěšitelný a pokrok znamenající, jenž dojsi i za nedlouho zbytečného a nemstného "puřování" nebude mít zapotřebí.

N HLÁSNÝ A POPULISTY VANI KŘOÍ. Vytvářili jsme dost jasně a každému slovku to nejméně špetičku rozumu v moskovici chovajícím, stejné a pochopitelně, že stříbro v pokladně ležel nepatří vládě, nýbrž tém, již dělí na ně certifikáty vydané, že vláda je pouze jeho opatrovníkem a nemá tudíž práva to co jí pouze svěřeno utratiti neb promarniti.

LOUISIANSKÝM PLANTAÉNIKŮM POČINA vycházeti světló. Časopis cukrovarnický, Louisiana Planter, píše v jednom z posledních čísel, že přj na některé učení národohospodáře má velkou přitažlivost neapraktická idea, poslat do ciziny naše výrobky a kupovat z ciziny jejich, což přj nazývají kupováním v nejlevnějším a prodáváním v nejdražším trhu.

UBOHÝ CLEVELAND JE TEĎ BERÁnek, který snímá hřichy s demokracie. Už i demokratický Šetek si jej "dobrá." V minulém čísle brouíl o něho vtíp slovem i obrazem a mezi jiným praví: "V New Yorku koluje nyní následující vtíp: Spojené Státy mohou se pochlubiti třemi osvoboditeli.

NEJ PŘÍČINY pochybovatí o pravdivosti názoru Hlasatele, vždyť každý to může vycítiti, aneb snadno se přesvědčíte, že jest tomu tak. A porovnávali, jak bylo a jak jest, shleď každý, necht v jakémkolivě povolání, necht na farmě neb venkově, že není tak jak bývalo.

MINULÉ KRÁTKÉ ZMĚNILI JSME SE o tom, že naše ochotnictvo mělo by se rovněž sdásteniti a oběsati národopisnou výstavu v Praze, jež počlá se roku 1905.

MINULÉ KRÁTKÉ ZMĚNILI JSME SE o tom, že naše ochotnictvo mělo by se rovněž sdásteniti a oběsati národopisnou výstavu v Praze, jež počlá se roku 1905. Naznačili jsme stručně cestu, jak by se tak nejlépe státi mohlo přispěním Národního Výboru, jenž všemožně se přičiňuje, aby veškeré české organizace, spolky stá. v obci to m konaly svou povinnost.

Jindy a nyní.

"Letošní první květen měl by mít zcela jiný ráz, než první květen předešlá léta, neboť nejedná se dnes dělnictvu o osmihodinovou dobu pracovní tak, jako o zaměstnání vůbec. Již bezmála celý rok to trvá, co tisíce a tisíce dělníků marně sháň se po zaměstnání a v mnohých rodinách bída se tak zahostila, že jsou již na pokraji zoufalství.

Tak píše Denní Hlasatel, list to domněle dělnický. Vyznívá z toho stesku věci dvě: Předně, že teď již jinak než bývalo, teď zhoršil se stav veškerého dělnictva tou měrou, že nepomýšlí již ani na nějaké zkrácení doby pracovní a domáhá se po zlepšení stavu svého, nýbrž spokojilo by se s dobou pracovní jakoukolivě, jenž když by mělo práci, výdělek a výživu.

Není přičiny pochybovatí o pravdivosti názoru Hlasatele, vždyť každý to může vycítiti, aneb snadno se přesvědčíte, že jest tomu tak. A porovnávali, jak bylo a jak jest, shleď každý, necht v jakémkolivě povolání, necht na farmě neb venkově, že není tak jak bývalo. Hlasatel doznává, že nynější poměry donutily dělnictvo úplně pustiti mimo sebe požadavek zkrácení pracovní doby, ač jest-li důvodem pro tž druhdy uváděné měly půdy, pak jsou platnějšími teď více než kdy před tím.

zaháti dělnictvo, zaháti ve větším počtu než kdy dřív a právě teď bylo by zapotřebí více než kdy jindy, aby se zkrátila doba pracovní, tak aby na všechny se dostalo. Však tu přichází dělnictvo a jeho věleci k poznání, že není tomu tak jak mysleli a hlásali a právě teď neusilují o zkrácení doby pracovní.

Kdyby bedlivě pozorovali, pozorovali a přemýšleli, snad byli by poznali, že nikdy dřív před republikánskou správou nebyl takový všeobecný poměrný blahobyť, nikdy netělila se země takovému rozkvětu, jako za správy republikánské a za satačením strany té od vlády a pokusy o znehodnocení měny a odstranění ochrany celni, obnovily se poměry, jaké panovaly vždy v dobách nedostatečné ochrany celni, po roce 1816, po roce 1836 a po roce 1856. A to mělo by je vésti k poznání, že jest to právě otázka celni, jež má mnoho, velmi mnoho co dělat a prospěchem dělnictva a celé země a že ochrana celni jest ten jediný prospšný směr národohospodářský, kterým musíme se bráti, chceme-li prospšvatí. Snad byli by poznali, že ty námítky demokratické proti ochrannému cla, jakoby bylo jen ku prospěchu továrníka a kapitalisty a ne dělníka, byly planými, smyšlenými a nepravdivými. Ono je ovšem pravdou, že továrník, kapitalista a zaměstnavatel kterýkoliv neplatí za práci ani o cent více než musí; však když pod ochranou celni průmysl zkvěta a prospšvá, tu nesmí chtíti továrník jen sám z toho těžiti, jinak dovede si dělnictvo vynutiti svého podllu na zisku vyplývajícím. Ochrané clo umožňuje dělnictvu domáháti se lepší mzdy a továrníku povolení téže a prospšvá tudíž oboum.

Však listy sorty Hlasatele, ač čtí ten rozdíl mezi druhy a nyní, ač zří kol sebe tu spoustu, kterou zahájen politiky demokratické spôsobilé, přece jen nadřizují té politice hubfci průmysl země a uvrhují ji v tiseň a bídu.

Hřích na národě.

Když zákonem McKinleyho bylo postaráno o výhody reciprocity, vzájemnosti, vyhlášovali demokraté tuto za hubbug.

Nuž, co vlastně je ta recipocita a v čem spočívá ten hubbug? Recipocita přijata proto, aby šfířla trh a oddyt hlavně našim plodinám hospodářským. Když před 4 a 6 lety požadoval lid, aby příjmy celni byly sníženy, jelikož ze cla vyplývalo více než co bylo zapotřebí ku krytí výloh vládních a žádné úpisý nebyly splatitelné, tu vyhověl kongres požadavku tomu přijetím zákona McKinleyho, kterým zrušeno bylo clo na cukr, jež kol 60 milionů dolarů, průměrem dolar z hlavy a pět dolarů od každé rodiny ročně pokladně přinášelo. Tím otevřeli jsme tedy naše trny do kofán všem těm zemfmpum, odkudž jsme posavdě cukr kupovali. Však některé z těch zemf uvalovaly na naše plodiny přílišná cla, ba některé z nich, jako Německo a Francie, bez přičiny zapovídaly přístup našemu masu.

Abychom takovému křivdění přftrž učiniti a země z nichž cukr, kávu, čaj a kůže (vesměš bez cla sem přivážené) k ústupkům donutiti mohli, byl přijat do zákona McKinleyho článek recipocitní, který ustanovoval, že president má právo, když by některé země, z nichž předměty výše zmíněné přivážíme, na naše plodiny přflišná cla uvalovaly, uvaliti na jmenovaná předměty z oných zemf bývalé clo.

Recipocita byla tedy a jest zbraní k donucení jiných zemf, aby jednaly střízlivě a rozumně a nezamezovaly clom přístup našim plodinám.